

STUDIA
NEURO
NIE
TYPOWE

MODEL
funkcji
ASYSTENTA
STUDENTA z ASD

// Każdy jest geniuszem.
Ale jeśli zaczniesz
oceniać rybę
pod względem jej zdolności
wspinania się na drzewa,
to przez całe życie
będzie myślała,
że jest głupia...

Albert Einstein *

*** Trudno dziś jednoznacznie rozstrzygnąć,
czy zdanie to wypowiedział największy
a ASPICH... jego neuronietypowość
też trudno dziś potwierdzić,
niewątpliwie jego mózg posiadał
specyficzny system operacyjny.**

spis treści

Wprowadzenie	2
Założenia funkcji / instytucji ASYSTENTA studenta z ASD	4
Formy współpracy	4
Sposób pozyskiwania ASYSTENTA	7
Zakres przygotowania ASYSTENTA	8
Zakres zadań ASYSTENTA	9
Kompetencje i predyspozycje	10
Sposób rozpowszechniania innowacji	12

Model powstał jako efekt innowacji społecznej Fundacji Aktywnych FURIA pt.: „TŁUMACZ/ADWOKAT SPOŁECZNY – ASYSTENT OSOBY z ASD”. Innowacja realizowana była w ramach projektu: „Przepis na wielkopolską innowację społeczną – usługi opiekuńcze dla osób zależnych”, którego celem było: wsparcie rozwoju innowacyjnych rozwiązań, które przyczynią się do skuteczniejszego i efektywniejszego rozwiązywania problemów społecznych związanych z zabezpieczeniem potrzeb osób zależnych. Projekt realizowany był na zlecenie Ministerstwa Rozwoju w ramach IV Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Działanie 4.1 Innowacje społeczne i współfinansowany ze środków UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Dziękujemy za zaangażowanie i wsparcie:
pracownikom Biura ds. Studentów z Niepełnosprawnościami UAM w Poznaniu,
zespołowi Fundacji FIONA, wykładowcom i pracownikom uczelni wyższych oraz
wszystkim osobom w spektrum, które zechciały podzielić się swoimi doświadczeniami.

Oprawa graficzna: Spółdzielnia Socjalna FURIA

WPROWADZENIE

Wysokofunkcjonujące osoby ze spektrum autyzmu (ASD), które mają potencjał do kontynuowania edukacji na poziomie szkolnictwa wyższego, napotykać na trudności w zakresie poprawnej i satysfakcjonującej komunikacji z przedstawicielami uczelni w związku z ich nietypowymi sposobami formułowania oraz odbierania przekazów informacji.

Sytuacja ta rodzi wymóg odpowiedzi na specyficzne potrzeby edukacyjne studentów z ASD, którzy w ramach funkcjonowania w środowisku akademickim napotykać na przeszkody wynikające z ograniczeń natury społecznej, nie zaś z braku potencjału intelektualnego. Celem proponowanej innowacji jest zatem zaproponowanie rozwiązania umożliwiającego osłabienie negatywnego wpływu przeszkód, na jakie napotykać osoby ze spektrum na uczelniach, poprzez udzielenie im wsparcia komunikacyjnego.

Zgodnie z założeniami projektu pomoc w procesie komunikowania się z pracownikami uczelni ma być udzielana studentom z ASD przez ich asystentów – osoby zaufane i posiadające odpowiednie kompetencje, aby być w stanie udzielić realnego wsparcia dostosowanego do konkretnych potrzeb wynikających ze specyfiki określonego studenta oraz sytuacji, w której się on aktualnie znajduje.

Ideą innowacji jest zatem usprawnienie komunikacji na linii student – uczelnia w taki sposób, aby interakcja pomiędzy nimi mogła przynosić jak największe korzyści w postaci korzystania z / świadczenia „usług” edukacyjnych charakteryzujących się wysoką efektywnością. Beneficjentami projektu są zarówno studenci z ASD, jak i pracownicy uczelni wyższych (dydaktyczni i administracyjni), zaś jego celem jest obustronne „odczarowanie” – przeciwdziałanie stereotypom i ukazanie możliwości owocnej współpracy. Wytworzone w ramach projektu „produkty” w postaci modelu asystenta studenta z ASD, propozycji scenariusza warsztatu szkoleniowego dla przyszłych asystentów oraz materiałów informacyjnych skierowanych do studentów i pracowników uczelni mają za zadanie przygotować grunt pod kolejny etap działań, jakim jest implementacja rozwiązań przez administrację poszczególnych szkół wyższych zainteresowanych wspieraniem studentów z ASD.

Innowacja przygotowana została przy udziale i zaangażowaniu osób z ASD, które miały doświadczenie studenckie, pracowników uczelni wyższych (w tym wykładowców i przedstawicieli organów ds. wsparcia osób niepełnosprawnych) oraz wolontariuszy na co dzień zajmujących się wspomaganiami osób ze spektrum.

Podkreślenia wymaga, iż projekt powstał z inicjatywy osób z ASD, których osobiste przeżycia w ramach kontaktów z uczelniami miały kluczowe znaczenie – przecież to właśnie te osoby wiedzą najlepiej, z jakimi trudnościami borykały się podczas studiów oraz jakie emocje i zachowania pojawiały w obliczu określonych sytuacji akademickich. Ich doświadczenia zostały skonfrontowane z perspektywą pracowników szkół wyższych oraz obowiązującymi przepisami prawnymi, co pozwoliło na wypracowanie jak najbardziej realistycznej i możliwej do realizacji oraz uwzględniającej „interesy” różnych stron formy udzielania potrzebnego wsparcia.

W toku realizacji projektu okazało się, iż pierwotne założenia dotyczące wskazania jednorodnego modelu asystenta studenta z ASD oraz uniwersalnej formuły jego wdrożenia są (prawdopodobnie) niemożliwe do realizacji. Analiza autentycznych historii studentów oraz sytuacji panującej na poszczególnych uczelniach wykazała, że poszczególne przypadki są od siebie bardzo różne i wymagają indywidualnego podejścia. Różnorodność specyficznych potrzeb edukacyjnych osób ze spektrum oraz dotychczasowe działania podejmowane przez konkretne uczelnie (o odmiennych rozwiązaniach formalnych i stopniu zaangażowania w problem) udowodniła konieczność odejścia od jednorodnej wizji funkcji / instytucji asystenta na rzecz zasobu potencjałów możliwych do wykorzystania w jednostkowych przypadkach.

Zarówno model funkcji / instytucji asystenta, jak i propozycja scenariusza warsztatu stanowią zatem punkt wyjścia dla dalszych działań aplikacyjnych, których szczegółowa forma i treść za każdym razem musi być dostosowywana do specyfiki uczelni, a przede wszystkim do specyfiki samego (niepowtarzalnego!) studenta, którego trudności i potrzeby są podstawą podejmowania jakiegokolwiek interwencji.

Zespół Innowatorów
Fundacja Aktywnych FURIA

Założenia funkcji / instytucji ASYSTENTA STUDENTA z ASD

Asystent osoby z ASD na uczelni ma pełnić rolę tłumacza / adwokata społecznego. Jest to rozwiązanie analogiczne do tłumacza wspierającego osobę niesłyszącą w kontakcie z otoczeniem nieposiadającym dostatecznych umiejętności i kompetencji, aby móc wchodzić z tą osobą w interakcje. Asystent ma więc w założeniu wspierać studenta ze spektrum autyzmu w skutecznej komunikacji w środowisku akademickim tak, aby pomóc mu zrekompensować jego trudności społeczne, równocześnie nie ingerując w merytorykę procesu studiowania.

Zadaniem asystenta jest zatem niwelowanie ograniczeń komunikacyjnych studenta, nie zaś ułatwianie mu procesu studiowania w odniesieniu do programu nauczania, obowiązujących wymogów treściowych oraz zakładanych efektów kształcenia.

FORMY WSPÓŁPRACY

Podstawowym pytaniem technicznym, jakie pojawia się przy próbie wprowadzenia asystentów osób z ASD na uczelnie, jest to, czy asystent to funkcja, czy instytucja. To pytanie dotyczy formy współpracy asystenta ze studentem oraz z administracyjnymi strukturami danej uczelni. Problem ten można rozbić na dwa podstawowe aspekty: czasowy (wsparcie stałe lub doraźne) oraz wynagrodzeniowy (płatna umowa lub wolontariat). Z ich kombinacji powstają cztery potencjalne formy współpracy, które posiadają swoje zalety i wady oraz mogą być stosowane w zależności od aktualnych warunków i potrzeb.

Poniżej opisane zostają wszystkie cztery formy współpracy wraz z ich zaletami oraz wadami.

1. Stałe płatne wsparcie

To forma, w której asystent jest instytucją zakorzenioną w formalnej strukturze uczelni. Osoba taka podpisuje umowę z uczelnią (najczęściej umowę zlecenie), która wypłaca jej wynagrodzenie za wspieranie studenta z ASD.

Tak rozumiany asystent pozostaje pracownikiem „wynajętym” przez uczelnię w celu niwelowania trudności studentów w związku z ich specyficznymi potrzebami edukacyjnymi.

ZALETY:

- Możliwość kontrolowania asystenta przez uczelnię w celu przeciwdziałania nadużyciom (np. wyręczaniu studenta w załatwianiu spraw formalnych czy w kontaktach z prowadzącymi).
- Możliwość dokonywania przez organy uczelniane selekcji osób pełniących rolę asystenta.
- Gwarancja dyspozycyjności asystenta w ustalonym w umowie wymiarze godzin.

WADY:

- Ryzyko braku motywacji wewnętrznej i wchodzenia w rolę asystenta wyłącznie w celach zarobkowych.
- Ryzyko braku akceptacji asystenta oraz zaufania ze strony studenta z ASD w sytuacji dokonywania wyboru asystentów przez administrację uczelnianą.
- Ryzyko braku znajomości specyficznych potrzeb i ograniczeń studenta, jeśli asystent jest osobą dla niego obcą.

2. Stałe płatne wsparcie

Ta forma, w której asystent jest instytucją powiązaną ze strukturą administracyjną uczelni, jednak udziela studentowi wsparcia jedynie w szczególnych, często nieprzewidzianych sytuacjach. Trudno jest wyobrazić sobie działanie takiej formy, gdyż osoba obca nie jest w stanie w krótkim czasie wzbudzić zaufania studenta z ASD, aby mieć możliwość udzielenia mu skutecznego wsparcia.

Dlatego doraźne płatne wsparcie nie jest w tym modelu rekomendowane jako możliwe do rzeczywistego wprowadzenia na uczelniach wyższych. Jedyną sytuacją, w której można mówić o pewnej formie doraźnego wsparcia niebędącego wolontariatem, to taka, kiedy studentowi ze spektrum pomocy udziela pracownik uczelnianych organów wsparcia osób z niepełnosprawnością lub studentów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (w zależności od ich struktury na konkretnej uczelni). Pracownik taki wykonuje jednak te obowiązki w ramach swojego stanowiska, trudno jest więc mówić o odrębnym wchodzeniu przez niego w rolę asystenta studenta z ASD, gdyż na co dzień pełni tę rolę wobec studentów z różnorodnymi trudnościami.

3. Stały wolontariat

To forma, w której asystent pełni funkcję wspierania studenta z ASD i nie musi być związany ze strukturą administracyjną uczelni. W rolę asystenta może wejść inny student (kolega/koleżanka z roku), członek rodziny (brat/siostra, rodzic) albo wolontariusz organizacji pozarządowej zajmującej się wspieraniem osób z ASD w szerszym zakresie.

ZALETY:

- Możliwość wybrania przez studenta z ASD takiej osoby, do której ma zaufanie.
- Bardzo duże prawdopodobieństwo doskonałego rozumienia przez asystenta indywidualnych potrzeb studenta.
- Pewność wystąpienia motywacji wewnętrznej w obliczu braku finansowania.

WADY:

- Ryzyko braku znajomości struktur akademickich i zasad funkcjonowania uczelni, zwłaszcza w początkowym okresie udzielania wsparcia.
- Ryzyko braku pełnej dyspozycyjności asystenta.
- Ryzyko podejmowania prób wyręczenia studenta.

4. Doraźny wolontariat

To forma pełnienia przez asystenta funkcji wspierania studenta z ASD jedynie w szczególnych przypadkach (np. załatwianie formalności w dziekanacie pod koniec semestru). Asystentem może być w tym ujęciu inny student albo członek rodziny, z którym osoba ze spektrum ma akurat najlepszy kontakt. Często funkcja ta polega tylko i wyłącznie na obecności asystenta podczas wyjątkowo stresującej sytuacji i dodawaniu studentowi otuchy oraz dostarczaniu wsparcia emocjonalnego.

ZALETY:

- Stopniowe kształtowanie samodzielności studenta z ASD.
- Możliwość wybrania przez studenta z ASD osoby, do której ma zaufanie.
- Brak konieczności stałej ingerencji w interakcje studenta z pracownikami uczelni.

WADY:

- Brak stałego wsparcia w obliczu braku możliwości przewidzenia, kiedy będzie ono szczególnie potrzebne.
- Wysokie ryzyko braku znajomości specyfiki funkcjonowania struktur akademickich, zwłaszcza na konkretnej uczelni.
- Ryzyko podejmowania prób wyręczenia studenta.

Sposób pozyskiwania ASYSTENTA

Istnieją dwa podstawowe sposoby pozyskiwania asystenta: przez uczelnię oraz przez samego studenta z ASD. Wybór sposobu jest uzależniony od tego, jaka forma współpracy z asystentem została przewidziana. Każdy ze sposobów niesie ze sobą korzyści nieobecne w drugim sposobie. Pozyskiwanie asystenta przez uczelnię pozwala na kontrolę i selekcję osób wchodzących w tę rolę.

Ponadto uczelnia ma możliwość wprowadzenia wymogu ukończenia szkolenia dla asystentów osób z ASD. Bezpośrednia współpraca z organami uczelnianymi pozwala również na wypłacanie asystentowi wynagrodzenia.

Z drugiej jednak strony pozyskiwanie asystenta przez samą osobę zainteresowaną sprawia, że jego wybór bardziej odpowiada rzeczywistym potrzebom studenta niż uśrednionym wymogom instytucjonalnym, które mogą być nieadekwatne wobec konkretnego przypadku.

Wskazany przez studenta asystent jest osobą, którą student zna i ma do niej zaufanie stanowiące podstawę rzeczywistej relacji i skutecznego wsparcia.

Dlatego sytuacją najbardziej korzystną i pożądaną byłaby synteza obydwu powyższych wariantów, zwłaszcza w przypadku udzielania przez asystenta stałego wsparcia (niezależnie od kwestii finansowych). Synteza ta polegałaby na tym, iż student ze spektrum wskazuje osobę, która miałaby zostać asystentem, a następnie osoba ta wchodzi we współpracę z organami uczelnianymi.

Ze strony uczelni następuje wówczas weryfikacja kompetencji i predyspozycji takiej osoby z uwzględnieniem indywidualnych trudności i potrzeb danego studenta.

W razie potrzeby organy uczelniane mogą skierować kandydata na asystenta na szkolenie zwiększające jego wiedzę i umiejętności w kontekście wspierania osoby z ASD oraz znajomość systemu administracyjnego konkretnej uczelni.

Zakres przygotowania ASYSTENTA

W zależności od formy współpracy może zaistnieć potrzeba lub możliwość wprowadzenia wymogu odbycia przez asystenta obowiązkowego, specjalistycznego szkolenia. Wymóg odbycia takiego szkolenia byłby możliwy jedynie w przypadku kontroli asystentów ze strony organów uczelnianych, czyli wtedy, gdy asystent opłacany jest za swoją pracę przez uczelnię w wyniku zawartej umowy. W przypadku wolontariatu szkolenie to byłoby raczej opcjonalne, jednakże zalecane ze względu na dbałość o wysoką jakość wsparcia studentów z ASD. Potrzeba odbycia szkolenia dotyczy przede wszystkim asystentów stale współpracujących z osobami ze spektrum, gdyż wsparcie doraźne jest na ogół wsparciem emocjonalnym dostarczanym studentowi przez osobę bliską, w związku z czym w takiej sytuacji odbycie szkolenia jest potrzebą zdecydowanie mniej nagłą.

Asystent regularnie wspierający studenta z ASD powinien natomiast posiadać specyficzne kompetencje społeczne oraz wiedzę na temat systemu akademickiego oraz sposobu funkcjonowania konkretnej uczelni, które to zagadnienia powinny znaleźć się w programie szkolenia (w miarę możliwości - wiedza o konkretnej uczelni przekazywana będzie raczej w ramach szkolenia organizowanego przez samą uczelnię, nie zaś na szkoleniu ogólnym).

Zakres zadań ASYSTENTA

Wprowadzenie funkcji lub instytucji asystenta studenta z ASD wymaga określenia, czym właściwie osoba taka miałaby się zająć, aby uniknąć niejasności i potencjalnych nadużyć. W skład jej zadań wchodziłoby:

- Wsparcie studenta z ASD w komunikacji z przedstawicielami uczelni – zarówno z pracownikami administracyjnymi (np. w dziekanacie), jak i z pracownikami dydaktycznymi.
- Sprawdzanie czy student dopilnował poszczególnych kwestii związanych z procesem studiowania - wiąże się to z potencjalnym brakiem wiedzy studenta ze spektrum na temat konieczności załatwiania spraw administracyjnych lub jego nieumiejętnością zarządzania grafiką zadań (chodzi np. o przypomnienie o konieczności zapisania się na zajęcia w systemie USOS czy dopilnowania wpisania przez prowadzących ocen).

Równie ważne jak zakres zadań asystenta jest to, czego nie powinien on robić, aby nie zaburzać procesu studiowania, co w konsekwencji przyniosłoby studentowi większą szkodę niż pożytek. Zatem asystent:

- Nie załatwia spraw uczelnianych za studenta z ASD – asystent ma zadanie wspieranie studenta np. podczas wizyt w dziekanacie, jednakże nie może go wyręczać, uniemożliwiając mu tym samym stopniowego wypracowywania samodzielności w kontakcie z administracją uczelni.
- Nie zapisuje studenta na zajęcia, fakultety, lektoraty, itp. – asystent powinien dopilnować, aby student zapisał się na zajęcia oraz aby potrafił obsługiwać

internetowy system rejestracji, jednakże nie może podejmować za niego decyzji ani wykonywać jego obowiązków.

- Nie ingeruje w merytorykę studiowania - asystent powinien dopilnować, aby student ze spektrum posiadał umiejętności konieczne do zaliczania poszczególnych przedmiotów (np. obsługa uczelnianej skrzynki mailowej do kontaktu z prowadzącymi, korzystanie z biblioteki), ale nie może wykonywać za studenta takich zadań, jak przygotowywanie prac pisemnych, ani próbować wymóc na prowadzących obniżenia wymagań względem studenta.
- Nie jest obecny na zajęciach - asystent może udzielać studentowi jedynie wskazówek odnośnie skutecznego notowania na wykładach czy pracy w grupach warsztatowych, ale nie przebywa w sali zajęciowej, gdyż ingerowałoby to w proces studiowania i uniemożliwiałoby studentowi nabywanie wiedzy, kompetencji i doświadczeń przewidzianych w programie studiów.

Kompetencje i predyspozycje

Aby określona osoba mogła skutecznie pełnić rolę asystenta, powinna ona spełniać szereg kryteriów związanych z jej wiedzą i kompetencjami wykorzystywanymi podczas wspierania studenta z ASD:

- Warto, aby ukończyła szkolenie dla asystentów studentów z ASD - szkolenie takie, uwzględniające specyfikę wspierania studentów z ASD, pozwoliłoby na uzyskanie wiedzy i kompetencji stanowiących niektóre z pozostałych kryteriów umożliwiających pełnienie roli asystenta.
- Dobrze, aby orientowała się w systemie akademickim - w celu udzielania studentowi wsparcia w zakresie sposobu funkcjonowania uczelni asystent sam musi posiadać wiedzę na temat takich zagadnień jak administracyjny podział uczelni, zakres zadań dziekanatu, tytułatura naukowa, rodzaje form zajęciowych czy normy zachowań na uczelni.
- Dobrze, aby znała specyfikę konkretnej uczelni - poszczególne uczelnie różnią się między sobą w zakresie regulaminu studiów czy sposobu działania internetowego systemu rejestracji na zajęcia i uzyskiwania ocen, dlatego asystent powinien

wiedzieć, jak kwestie wyglądają na uczelni, na której studiuje dany student, aby być w stanie wesprzeć go w radzeniu sobie z zadaniami natury administracyjnej.

- Dobrze, aby była dla studenta osobą zaufaną – przed rozpoczęciem współpracy student powinien znać swojego asystenta, a najlepiej, gdyby sam go wybierał, dzięki czemu możliwe jest zbudowanie relacji zaufania, bez której skuteczne wsparcie jest niemożliwe.
- Dobrze, aby była osobą konsekwentną i asertywną – cechy te są przydatne w komunikacji zarówno z administracją uczelni, jak i ze studentem, gdyż z jednej strony asystent ma wspierać studenta w skutecznym załatwianiu kwestii administracyjnych, z drugiej zaś nie może ulegać potencjalnym namowom studenta do wykroczenia poza zakres własnych zadań i wyręczenia go (np. załatwianie spraw w dziekanacie bez udziału studenta, wykonywanie za niego prac merytorycznych).
- Powinna być zmotywowana wewnętrznie – udzielanie wsparcia studentowi ze spektrum oraz płynąca z niego satysfakcja powinny być celem samym w sobie, zaś potencjalne pobieranie wynagrodzenia ma mieć znaczenie drugorzędne i jedynie umożliwiać wejście w rolę asystenta w sposób techniczny (pozwolić na poświęcenie studentowi czasu zamiast pracy zarobkowej).

Równocześnie istnieje szereg przeciwwskazań, zgodnie z którymi dana osoba nie powinna być asystentem studenta z ASD, aby nie przeszkodzić mu w procesie edukacji i samorozwoju:

- Nie powinna być osobą uległą – asystent nie może pozwolić na wyko-rzystywanie ze strony studenta, który może mieć tendencje do przekierowywania własnych obowiązków i zadań wywołujących u niego lęk lub przekraczających jego aktualny zakres wiedzy i kompetencji (głównie społecznych)
- Nie powinna być osobą nadopiekuńczą – celem asystenta jest wspieranie studenta z ASD i stopniowe kształtowanie jego samodzielności, w związku z czym asystent nie może wychodzić z inicjatywą wyręczenia studenta w jego obowiązkach ani ograniczać go w komunikacji społecznej (asystent jest tłumaczem / adwokatem społecznym, nie zaś jego dublerem).
- Nie powinna być osobą niestabilną emocjonalnie – trudności emocjonalne studenta z ASD, zwłaszcza w sytuacjach społecznych, powinny napotkać na zrozumienie i wsparcie ze strony asystenta, którego silna ekspresja emocji

potęgować wzburzenie lub lęk studenta, destabilizując tym samym jego stan psychiczny.

Sposób rozpowszechniania innowacji

Zawierający różne warianty funkcji / instytucji asystenta model może być wprowadzany w życie na odmienne sposoby w zależności od potrzeb indywidualnego studenta oraz zakresu dotychczasowego wsparcia udzielanego studentom przez organy do spraw wsparcia osób o szczególnych potrzebach edukacyjnych konkretnej uczelni.

Ze względu na ową różnorodność konieczne jest rozpowszechnianie rozwiązania zarówno na poziomie akademickich struktur administracyjnych, jak i wśród samych studentów z ASD. Dlatego wypracowane rozwiązania zostaną rozesłane do stosownych jednostek administracyjnych uczelni na terenie Wielkopolski wraz z propozycją konsultacji ich wdrażania oraz wsparcia przy podejmowaniu praktycznych działań (np. przygotowywania szkoleń dla asystentów dostosowanych do realiów konkretnej uczelni).

O propagowanie informacji o możliwości uzyskania wsparcia w postaci asystenta wśród studentów z ASD poproszeni zostaną przedstawiciele uczelnianych organów zajmujących się wspieraniem studentów o specjalnych potrzebach edukacyjnych, a zatem mających styczność ze studentami z ASD i wprowadzających w życie wypracowane rozwiązania, a także organizacje pozarządowe związane z osobami ze spektrum i mające kontakt z konkretnymi osobami, które mogą potencjalnie potrzebować pomocy w funkcjonowaniu akademickim.

„TŁUMACZ/ADWOKAT SPOŁECZNY – ASYSTENT OSOBY z ASD”

AUTOR INNOWACJI:

Fundacja Aktywnych FURIA, 63-004 Tulce, ul. Narcyzowa 7
fundacja-furia.pl

PARTNERZY:

fundacja-fiona.org.pl

amu.edu.pl/studenci/studenci-z-niepelnosprawnosciami

OPRAWA GRAFICZNA:

Spółdzielnia Socjalna FURIA, spoldzielnia-furia.pl

INKUBATOR:

Samorząd Województwa Wielkopolskiego – Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu – Lider, Partnerzy: Miasto Poznań, Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe.

PARTNERZY:

Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Poznaniu
61-731 Poznań, ul. F. Nowowiejskiego 11

Miasto Poznań
61-841 Poznań, Pl. Kolegiacki 17

Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe
afiliowane przy Instytucie Chemii Bioorganicznej PAN
61-139 Poznań, ul. Jana Pawła II 10

Innowacja społeczna powstała w ramach realizacji projektu „Przepis na wielkopolską innowację społeczną – usługi opiekuńcze dla osób zależnych” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego – Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.

Rzeczpospolita
Polska

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Fundacja Aktywnych FURIA

NIEBIESKA-FALA

to serwis
informacyjno-publicystyczny działający
przy Fundacji Aktywnych FURIA,
który powstał z inicjatywy
młodych, wykształconych i aktywnych zawodowo
wolontariuszy FA FURIA, będących także
zdiagnozowanymi osobami z ASD.

Celem działalności Niebieskiej-Fali jest:
dostarczanie kompleksowej informacji na temat oferty
organizacji pozarządowych oraz instytucji pomocowych
dla osób z ASD i ich rodzin
oraz zagranicznych doniesień dotyczących ASD.

Naszą misją jest budowanie wizerunku osób ze spektrum
jako aktywnych, zdolnych do zdobycia wykształcenia
oraz podjęcia zatrudnienia
dostosowanego do ich potencjału i potrzeb ludzi.

Świadomi odrębności każdej z osób z ASD,
pragniemy nawiązywać kontakt z osobami z ASD,
aby dzielić się z nimi swoimi doświadczeniami
i wspierać ich w trudnych momentach.

Chcemy też pomagać rodzicom osób z ASD,
by zrozumieli wyzwania, przed jakimi mogą stanąć
ich dzieci z ASD i dać im nadzieję na odnalezienie
swojego miejsca w społeczeństwie.

Nasz projekt dedykujemy również wszystkim
zainteresowanym, aby móc przyczynić się
do wzrostu świadomości społecznej na temat autyzmu
i poszerzać horyzonty społeczeństwa.

Jesteśmy otwarci na nadsyłane teksty, pytania
i sugestie - we wszystkich sprawach prosimy o kontakt:

niebieska-fala@fundacja-furia.pl